

Kâfir âhirette marifet sahibi midir?

İstanbul'dan okuyucumuz: "Kâfirler âhirette 'Rabbin' diyorlar. Acaba Rabbi tanımadıklarından mı, yoksa Allah onların 'Rabbim' demesini istemediği için mi? Âhirette kâfirde marifetullah var mıdır?"

İnkâr veya imânla imtihan olduğumuz yer dünyadır. Âhret ise yakîn, yani kesin bilgi yeridir. Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, "dünya darü'l-hikmet; âhret darü'l-kudrettir."1 Dünyada hikmeti gereği inkâra izin verilmiş; ama âhirette inkâra izin yok! İşte âyetler: "Sûr üflendiği zaman kabirlerinden Rab'lerine doğru koşarak çıkarlar. 'Vah hâlimize! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? Bu, Rahman'ın vaadinden başka bir şey değildir! Meğer Peygamberler doğru söylemişler!' derler."2

Dünyada inanmış olsun, olmasın; âhirette herkes Rabbini bilecek, Rabbi ile konuşacak ve dünyadaki gafletine milyonlar defa pişman olacak! Rabb-i Rahîm ile konuşurken hitap cümlesi hiç şüphesiz, kişinin içinde bulunduğu psikolojiyi yansıtacaktır.

Cenâb-ı Hakk'a "Rabbim!", "Rabbimiz!", "Rabbin!" tarzında, muhtelif sigarlarla hitap biçimlerine gelince; "Rabbin" kelâmının kâfirlerin mahcubiyetlerini, utançlarını, azap psikolojilerini, pişmanlıklarını ve çaresizliklerini yansıtıyor oluşu doğrudur. Fakat kâfirler her zaman "Rabbin" demiyorlar; bazen "Rabbim!" veya "Rabbimiz!" dedikleri de vâki oluyor.

Meselâ Zuhur Suresinde geçen bir Cehennem mülâkatı şöyledir: "Doğrusu mücrimler, temelli kalacakları Cehennem azabı içindedirler. Azaba hiç ara verilmez! Onlar orada tamamen umutsuzdurlar! Biz onlara zulmetmedik; ama onlar zalim kimselerdi! Şöyle yalvarırlar: 'Ey Malik! Rabbin hiç değilse canımızı alsın!' (Nöbetçi Malik): 'Siz böyle kalacaksınız' der."3

Kur'ân, bir kısım insanların ölüm ânı yakarışlarını şu ifadelerle yansıtır: "Ölüm gelmezden önce, size verdiğimiz rızıklardan sarf edin. Birinize ölüm geldiğinde, 'Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar ertelesen de, sadaka versem, salihlerden olsam!' der. Bir canın eceli gelip çattınca, Allah onu asla geri almaz. Allah yaptıklarınızdan haberdardır."4

Putperestlerin çaresizlik içinde söyledikleri şu yalana ne demeli:

* "Bir gün hepsini toplarız. Sonra puta tapanlara, 'İddia ettiğiniz ortaklarınız

nerede?’ deriz. Sonra, ‘Rabbimiz! Vallahi biz puta tapanlardan değildik!’ demekten başka çâre bulamazlar. Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine bak! Uydurdukları putlar da onlardan uzaklaştı.”5 “Ateşin kenarında durduklarında, ‘Keşke dünyaya tekrar döndürülseydik! Keşke Rabbimizin âyetlerini yalanlamasaydık! Keşke inananlardan olsaydık!’ dediklerini bir görsen! Hayır! Daha önce gizledikleri onlara göründü. Eğer geri döndürülseler yine kendilerine yasak edilen şeylere dönerler. Doğrusu onlar yalancıdır. ‘Hayat ancak bu dünyadakinden ibarettir. Biz dirilecek değiliz!’ demişlerdi. Onları, Rab’lerinin huzuruna çıkarıldıkları zaman bir görsen! Allah: ‘Bu gerçek değil mi?’ der. Onlar: ‘Evet! Rabbimiz hakkı için gerçektir!’ derler. Allah da: ‘Öyleyse, inkâr etmenizden ötürü azabı tadın!’ der. Allah’a kavuşmayı yalanlayanlar doğrusu kaybedenlerdir... ”6

*“Allah: ‘Sizden önce geçmiş cin ve insan ümmetleriyle berâber ateşe girin!’ der. Her ümmet girdikçe, kendi yoldaşına lânet eder. Hepsi birbiri ardından Cehennemde toplanınca, sonrakiler öncekiler için: ‘Rabbimiz! Bizi saptıranlar işte bunlardır! Onlara ateş azabını kat kat ver!’ derler. Allah: ‘Hepsinin azâbı kat kattır! Ama bilmezsiniz!’ der.”7

* “Zulmedenler azap görürlerken azapları hafifletilmez de, geciktirilmez de! Allah’a ortak koşanlar, koştukları ortakları gördüklerinde: ‘Rabbimiz! Seni bırakıp yalvardığımız ortaklarımız bunlardır!’ derler. Koştukları ortaklar, onlara: ‘Doğrusu siz yalancısınız!’ diye söz atarlar. Onlar o gün Allah’ın hükmüne teslim olurlar. Uydurdukları şeylerse onlardan uzaklaşırlar.”8

Âyetler bu minval üzere devam etmektedir. Demek Rabb-i Rahîm, kullarının Kendi Zât-ı Muallâsına, “Rabbim” demelerini elbet ister. Orada kâfirler de Rab’lerini tanırlar. Ama dünya artık çok gerilerde kalmış, imtihan bitmiştir.

“Rabbimiz! Bize dünyada iyilik ver, âhirette de iyilik ver! Bizi Cehennem azabından koru!”9 Âmin.

Dipnotlar:

1- Sözlere; 106

2- Yâsîn Sûresi, 36/51,52

3- Zuhruf Sûresi, 43/77

4- Münâfikûn Sûresi, 63/10,11

5- En’âm Sûresi, 6/22,23,24

6- En'âm Sûresi, 6/27, 28, 29, 30, 31

7- A'râf Sûresi, 7/38

8- Nahl Sûresi, 16/85, 86

9- Bakara Sûresi, 2/201